

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 4. Querelæ contra S. Hilarium Arelatensem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

tudines Romanas, ob frequentes in ur-
 bem Profectiones, optime novisse. Hinc A. C. 415.
 idem fuisse creditur, quem S. Cyrillus
 ad S. Cœlestinum Papam miserat.

§. IV.

*Querelæ contra S. Hilarium Arela-
 tensem.*

Inter hæc Celidonius, Episcopus Galliæ, Leo ep. 10.
 Romam veniens, querebatur, quod al. 89.
 a S. Hilario in Concilio fuisset depositus. vita S. Hi-
 S. Hilarius, Diœceses suæ Provinciæ pro lar. Arel.
 more visitans, in illam urbem cum S. Ger- c. 16. 17.
 mano Antissiodorensi venit, cujus Celi-
 donius erat Episcopus; conjicere licet,
 hanc urbem in Provincia Viennensi fuisse
 sitam. Ipsi adventantibus, illico Prima-
 res civitatis, populusque adsunt, Celido-
 nium accusantes, quod olim viduam ac-
 cepisset uxorem, & tempore, quo Magi-
 stratum gessisset, in quosdam mortis sen-
 tentiam pronuntiaffet. (*) S. Hilarius,
 & S. Germanus jusserunt, ut advocaren-
 tur testes, alii quoque exploratæ pietatis
 Episcopi ad ipsos convenere, causa, ut par-
 erat, ponderata, accusationis momenta
 prolata, atque juxta Sacræ Scripturæ præ-
 cepta judicatum, oportere, ut Celidonius
 sponte sua Episcopatu cederet. Ab hac
 B b 2 igitur

(*) Exemplum Irregularitatis ex Bigamia, &
 Defectu Lenitatis.

Sæculum V. igitur sententia appellans, Sanctum Leonem circa finem anni 444. adiverat, quum ubi ad notitiam S. Hilarii pervenit, contempto summæ hiemis rigore, alpes transcendit, & Romam pedibus iter confectum, quippe semper pedes peregrinabatur, ut amorem paupertatis testaretur. Postquam Ecclesias Apostolorum, & Martyrum invisit, conspectum S. Leonis subit, omnem Reverentiam Pontifici exhibens rogabat, ut Disciplinam Ecclesiarum, ut solebat, conservaret; querebatur autem, Romæ ad sacra Altaria admittit Episcopos, in Galliis Prætorum sententia condemnatos. Obtestabatur, ut, si quæ dicebat, Papæ probarentur, secreto corrigi hos abusus juberet. *Ex hac unica causa adveni, inquiebat: ut me tibi obsequiosum ostenderem, non vero, ut agerem causam meam, Teque, quid actum fuerit, edoceo, non in rigore accusationis, sed simplici narratione; si aliter sentis, ultra importunus non ero.*

S. Leo huic causæ judicandæ Concilium convocavit, cui S. Hilarius cum cæteris Episcopis assedit; non placuere Patribus, quæ respondebat, & S. Leonis modestia desiderari videbatur. Ex Testium dictis apparuit, Celidonium Irregularitatem non incurrisse, propter quam fuerat condemnatus, nempe nunquam viduam duxisse. Ergo absolvitur, & Se-

di suæ restituitur. S. Hilarius a Sententia dimoveri non potuit, & quamvis minæ ingererentur, crederetque ipsa vitæ se periclitari, nunquam, ut cum eo, quem damnaverat, communicaret, persuaserunt. Videns igitur, quod nec Papam, nec Concilium in suam sententiam trahere valeret, recessit, & non obstante, quod sibi Custodes dati fuissent, necdumque hiemale frigus remisisset, ad Ecclesiam suam rediit.

Sæculum V.
A.C. 445.

S. Hilarius.

Post hæc S. Leo in suo Concilio Libellum Episcopi Projecti, & plurimorum ex ejus urbe Civium, legi audiit; urbs ista in prima Narbonensi sita fuisse creditur. Projectus querebatur, S. Hilarium, se ægotante, venisse, & alium Episcopum ordinasse in Sedem suam, ac si vacasset, idque fecisse in Provincia aliena, & ubi ante Patroclum nemo Antecessorum ejus sibi aliquam Jurisdictionem tribuisset. Præterea hanc ordinationem factam, non requisito Clericorum consensu, nec populi suffragiis, & rem adeo festinanter peractam, ut nec adventum, nec abitum Hilarii quisquam rescierit. An vera fuerint hæc facta, aliud testimonium non habemus, nisi Projecti, & Civium suorum epistolas. At vero S. Hilarius Concilii Romani odium incurrerat, quod in causa Celidonii audacter se defendisset, & multo magis, quod Roma

Ep. 10. c. 4.

Bb 3

discessit

Sæculum V. discessisset. Itaque ordinatio, ab ipso
 A.C. 445. facta, nulla pronuntiatur, & Projectus
 c. 2. sua Cathedra redditur. Id etiam S. Hilario vitio vertebatur, quod sibi ipse Auctoritatem assumeret, omnes Galliarum Ecclesias gubernandi; nempe illam Regionem, quæ olim Provinciam Narbonensem complectebatur. Rursus accedebant, quod per Provincias circumiret, armatorum manu stipatus, ut sic Episcopos Ecclesiis vacantibus daret, Concilia indiceret, & Jura Metropolitanorum laederet. Conjectura esse possit, Sancto viro visum fuisse necessarium, ut in Provincia a Barbaris occupata, & bello turbata, iter faciens se militum præsidio tutum præstaret.

§. V.

S. Leonis Epistola contra S. Hilarium.

Concilium Romanum S. Hilario prohibuit, ne quidquam ultra faceret, quod alterius juri noceret, imo eundem Jurisdictione, qua in Provinciam Viennensem gaudebat, exiit; vetuit, ne quibuscunque ordinationibus adesset, a Communione Sanctæ Sedis exclusum declaravit, & Gratia loco habere iussit, quod in Ecclesia sua manere liceret, & non deponeretur. Hæc omnia cognoscimus ex S. Leonis ad Episcopos Provincie Viennensis